

Gazeta Grudziądzka

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

W Imię Boże! Za Wiarę i Ojczyznę!

Grudziądz, na sobotę, 19-go marca 1932 r.

Przerażenie w obozie „sanacyjnym“.

Gdzie tylko podać ucho — na lewo czy też na prawo, — to wszędzie, wśród najbardziej gorących „sanatorów“ słyzy się głosy — przerażenia. Widzą oni całą tę nędzę, jaka ich ze wszech stron otacza — widzą oni skutki tej — pomajowej gospodarki — w postaci ogólnej nędzy i ruiny.

To też już coraz mniejsza garść „sanatorów“ w zaślepieniu swoim rzuca się nieprzytomnie, by jeszcze robić nastroje i twierdzić, że „byczo jest“.

— a coraz większa liczba jest takich, którzy — bądź to uciekają od „sanacji“ — jak senator Boguszewski — bądź coraz krytyczniej albo wręcz z nieufnością o poczynaniach obecnych rządców się odzywają.

Wśród posłów w klubie BeBe wre jak w ulu. Poważna część tych ludzi zwierza się posłom z innych stronnictw ludowych, robotniczych — twierczą oni — że ma już dosyć rządów pułkownikowskich, że te „rządy“ pułkownikowskie gubią kraj — że doprowadzają Polskę do skrajnej nędzy.

Jota w jotę to samo, co my od kilku lat twierdzimy.

Wszyscy — niezależni... od kredytów „sanacyjnych“ obszarnicy — zaczynają wracać pod opiekuńcze skrzydła „endecji“.

Taka wędrówka obszarników — od „sanacji“ do „endecji“ — trwa już na całym obszarze Polski.

Nie tak dawno odbył się w Wielkopolsce zjazd ziemian tamtejszych — którzy wręcz oświadczyli się za poparciem „endecji“ a przeciw dalszemu — popieraniu „sanacji“.

Pisaliśmy też już o tem, że i obszarnicy pomorscy, zebrani na zjeździe Związku Ziemian w Toruniu — piorunowali na dzisiejsze „sanacyjne rządy“.

W gronie niezadowolonych jest już dziś nawet „as“ sanacyjny, p. Donimirski, prezes P.T.R.‘u. — już nawet i ten wielokrotny kandydat na posła sanacyjnego z Pomorza, przechodzi z rozwianym standardem — do „opozycji“.

I chociaż podobno zwracano p. Donimirskiemu uwagę na to, że niech się liczy, że taka „opozycja“ może mieć dla niego niemiłe następstwa w dziedzinie kredytowej — odpowiedział że — „już się niżej następstw nie obawia“.

Czyżby? Wszak o p. Donimirskim mówi się, że dostał milion złotych kredytu i 4% rocznie.

Jugim obok p. Donimirskiego „opozycjonista“ staje się hrabia Aleksander Dąbski z Wałyca.

„Bil“ on już „opozycję“ na zebrał Związku Ziemian w Toruniu. — a na zebraniu w dniu

Bezrobocie.

Według danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całej Polski w dn. 12 bm., wynosiła 352.868 osób, co w porównaniu ze stanem z ubiegłego tygodnia stanowi wzrost bezrobocia o 3597 osób. Liczba bezrobotnych pracowników umysłowych wynosiła 39.618 osób, co stanowi wzrost o 719 osób w ciągu tygodnia.

W łonie rządu rozpatrywana jest obecnie sprawa dalszego istnienia Naczelny Komitetu do

Spraw Bezrobocia, który utworzony został zasadniczo na okres zimowy do 1 kwietnia rb.

Jak się dowiadujemy, najprawdopodobniej Naczelny Komitet utrzymany będzie w dalszym ciągu. W związku z tem spodziewać się należy, że utrzymane zostaną również dopłaty na rzecz Komitetu do opłat telefonicznych, telegraficznych i pocztowych.

Jednocześnie z Naczelnym Komitetem istnieć będą oczywiście w dalszym ciągu komitety wojewódzkie do spraw bezrobocia.

Krwawe demonstracje.

W związku z zapowiedzianym na ub. środę strajkiem powszechnym, w Bielsku (Śląsk) tegoż dnia tłum bezrobotnych zgromadził się w liczbie 1000 osób na rynku, skąd udał się pochód przed gmach sta-

rostwa, do którego usiłował wtargnąć. Po kilkukrotnym, bezskutecznym wezwaniu do rozejścia się, policja, rozpraszająca tłum, dała salwę ostrzegawczą w powietrze. Salwa nie poskutkowała. Policja

POGRZEB BRIANDA.

Z pałacu Inwalidów wychodzą: (w pierwszym rzędzie od lewej) Hymans, belgijski minister spraw zagranicznych, przewodniczący obecnego Zgromadzenia Ligi Narodów, — premjer Tardieu, — Paul Boncour, przewodniczący delegacji francuskiej w L. N., dalej widać b. premjera Laval'a i ministra skarbu Flaudina.

8 bm. w Wąbrzeźnie przeszedł — do — jawnego buntu.

A przecież p. Dąbski to nie był kto, — wszak to u niego odbyło się kilka lat temu pierwsze organizacyjne zebranie „bebechowskie“ — na którym był obecny pan Sławek. Wszak on jest dziś prezesem BeBe na Pomorze.

Tak więc widzimy, że coraz częściej szeregi „pretorjanów“ zaczynają się „buntować“.

Pierwszy prezes Rady Wojewódzkiej „BeBe“ na Pomorzu p. Boguszewski — uciekł z „BeBe“ — i mówią o nim, że zaczyna robić robotę „komunistyczną“.

Obecny prezes jest już... zbuntowany.

Maluczko, — a roje staną się coraz liczniejsze.

W obozie „sanacyjnym“ jest w tej chwili — przerażenie.

Jedynie ci którzy sterzą jeszcze przy pełnym koryciu — mówią, że są — „bycze czasy“. Do tych ostatnich należy też i minister Janta-Poleczyński, który twierdzi, że — „rolnictwu dzieje się dobrze — dzięki rządowi pomajowym“.

My zaś twierdzimy, że — dobrze — jest już tylko — garści rządców — sanacyjnych.

A Polsce i całemu Narodowi jest źle.

A ten nasz pogląd podzielają dziś bardzo liczni „sanatorzy“.

Zwijki MORWITAN Stanisława Wołoszyńskiego najdoskonalsze w gatunku.

obrzucana została kamieniami, od których trzech posterunkowych zostało rannych.

Po salwie ostrzegawczej, wobec groźnej postawy tłumy, napierającego w dalszym ciągu, policja dała salwę do tłumy. Jeden z demonstrantów został zabity, jeden ciężko a trzech leż rannych.

W Lipinach pow. świętochłowskiego na G. Śląsku tłum bezrobotnych zaatakował funkcjonariuszy policji, obrzucając ich kamieniami, tudzież strzelając do nich. Policja w obronie własnej po salwach ostrzegawczych, zmuszona była do użycia broni palnej, skutek czego 4 osoby zostały ranne.

Briand dobrze zasłużył się ojczyźnie.

Na posiedzeniu senatu francuskiego przyjęto większością 261 głosów przeciwko jednemu uchwałę stwierdzającą, że zmarły wybitny polityk francuski Briand dobrze zasłużył się wobec ojczyzny.

Uchwała taka jest najwyższym hołdem, jakie może złożyć przedstawicielstwo narodu. Podobne uchwały powziął dotychczas parlament francuski w stosunku do trzech wybitnych Francuzów: Clemenceau (Klemanso), Marszałka Focha (Fosza) i Poincarégo (Punkarego).

Uchwała senatu po zatwierdzeniu jej przez Izbę deputowanych (Sejm) zostanie wywieszona w gmachach szkolnych, instytucjach i urzędach państwowych i samorządowych.

Chińczycy przeciwko nowej republice.

Z nowej republiki Mandżurji nadchodzą wiadomości o coraz częstszych buntach załóg chińskich, które wypowiadają posłuszeństwo nowej republice.

W Pei-Ho pod Cicykarem, zbuntował się pułk chińskiej piechoty. Oficerów rozstrzelano. Władze japońskie wysłały do tej miejscowości ekspedycję karną.

Na licznych punktach kolei wschodnio-chińskiej położenie jest bardzo zagniatwane, gdyż żołnierze chińscy nie chcą uznać władzy nowej republiki, zdradzając skłonności do wycofania się na terytorjum chińskie.

Miasto Sachaljang jest obecnie otoczone przez wojska białogwardyjskie pod komendą rotmistrza Bogatyrowa. Z chwilą nadejścia posiłków japońskich rozpocznie się atak. Połączenie z Blagowieszczeńskiem przerwane.

Nowy przykład, jak Niemcy usiłują świat oszukać i na Polskę rzucić podejrzenie zamiarów najazdu, który Niemcy sami przygotowują.

Gazety wschodnio-pruskie świeżo znowu zamieściły niesłychanie podszezuwający artykuł przeciwko Polsce. Otóż gazety te w tymże artykule wzywają ludność niemiecką, by się przygotowała do obrony w razie — wkroczenia — — — — — wojsk polskich — — —

Bezeczne to i lotrowskie podszezuwanie ludności niemieckiej!

Sami pismacy-polakożercy widocznie się obawiają, że ludność niemiecka gotowa im nie wierzyć. Żeby więc te swoje lgarstwa o niedalekim wkroczeniu wojsk polskich do Prus Wschodnich uczynić bardziej wiarogodnymi, przedstawiają rzecz tak — jakoby mocarstwa, które podpisały tak zwany plan Yeunga, dotyczący spłat niemieckich odszkodowań wojennych — miały Polskę wezwać do zajęcia Prus Wschodnich na wypadek, gdyby Niemcy nie chciały zapłacić — płatnej raty. Do tych mocarstw, jak wiadomo, należą Francja, Anglja, Ameryka itd. itd.

Lotrowscy ci pismacy wmawiają w ludność, że owe mocarstwa już to zajęcie Prus Wschodnich przez Polskę postanowiły, i że ono niebawem nastąpi... Trzeba, tak piszą, aby ludność niemiecka była przygotowana i stawiała wojskom polskim najgwałtowniejszy i najzaciętszy opór.

W ten zbrodniczy sposób cała ludność Prus Wschodnich jest podburzana przeciwko Polsce.

Aby w oczach ludności jeszcze bardziej uprawdopodobnić — te swoje zbrodnicze wymysły, polakożercy podszezuwacze spowodowali sejmik królowiecki do wystania telegramu do prezydenta Hindenburga. W tymże telegramie jest mowa o tem rzekomo Prusom Wschodnim grożącym niebezpieczeństwem ze strony Polski. A niestety Hindenburg na ten telegram odpowiedział, że ani jedna piędź ziemi nie będzie przez Rzeszę niemiecką odstąpiona!

• Teraz, po odpowiedzi Hindenburga, podszezuwacze mają łatwą grę. Trąbią na wszystkie strony, że gdyby nie było rzeczywistego niebezpieczeństwa ze strony Polski — to Hindenburg przeciw takich rzeczy by nie telegrafował...

Co jest prawdą w tych lotrowskich gadaninach i w wiadomościach o gromadzeniu wojsk polskich czy tu, czy tam — to Czytelnicy nasi już wiedzą, bośmy już

te lgarstwa prostowali. Ale ważną rzeczą dla naszej polskiej ludności jest — że z tych zbrodniczych pisywań polakożerców niemieckich jeszcze wynika, że to oni swój najazd na Polskę przygotowują — w niedalekim czasie. To też jeżeli kto, to ludność polska na ten najazd hord polakożerczych powinna być należycie przygotowana.

Te lgarskie krzyki o wkroczeniu wojsk polskich są tylko na to,

żeby świat oglupić, żeby oglupić Ligę Narodów, żeby w błąd wprowadzić mocarstwa europejskie, by Polsce czasem nie dały pomocy, gdy milionowe zastępy polakożerców na Polskę napadną...

Są oni przekonani, że zanim, jak na Dalekim Wschodzie, się prawda wykaże, im się uda Polskę zmiadzić.

Niech więc — Naród polski czuwa — by go wypadki nie zaskoczyły.

NOWY KURS POLITYCZNY W IRLANDJI

Wybory do parlamentu w Irlandji przyniosły, jak wiadomo, olbrzymie zwycięstwo de Valerze i jego grupie. Pierwszym czynem nowego rządu było uwolnienie więźniów politycznych. Na zdjęciu widzimy, jak więźniowie opuszczają „szary dom“ w samochodach, witani owacyjnie przez ludność.

Powolna likwidacja.

Chodzą wiadomości, że działalność Państwowego Banku Rolnego ma być rozszerzona w tym kierunku, iż z kredytów jego mają korzystać także wielcy właściciele ziemscy — obszarnicy.

W pierwszych latach istnienia Banku Rolnego przestrzegano pilnie zasad, iż Bank ten ma za zadanie opiekę nad drobnym rolnictwem, mianowicie zasilanie go kredytami na depozytowych warunkach. Obszarnicy natomiast korzystali, i to obficie, z kredytów w Banku Gospodarstwa Krajowego. Po przewrocie majowym, kiedy wpływy obszarnicze zaczęły rosnąć, nie bardzo przestrzegano tej zasady i obszarnicy uzyskali w dużej mierze dostęp do kredytów w Państwowym Banku Rolnym. Opowiadają np., że teraz, w ostatnich latach, kiedy chłop nie może się doprosić w Banku Rolnym kilkuset złotych na spłacenie lichwiarskiego długu, znalazł jednak Państwowy Bank Rolny 500 czy 600 tysięcy złotych dla magnata z Wschodniej Małopolski, księcia Pinińskiego.

A jeżeli tak się dzieje już dzisiaj, kiedy obszarnicy nie są właściwie uprawnieni do korzystania z kredytów w Państwowym Banku Rolnym, to cóż dopiero będzie wtedy, gdy działalność Banku Rolnego zostanie rozszerzona w sposób jawny urzędowy na większą własność ziemską? Wtedy — oba-

wiąć się należy — wpływowi obszarnicy tak zatarasują drzwi do marmurowego pałacu Banku Rolnego, że chłopu będzie się trudniej jeszcze do niego dostać, aniżeli dzisiaj.

Sanacja likwiduje powoli i systematycznie wszystko to, co za czasów tak zwanego „partyjnictwa“ i „sejmowładztwa“ zostało stworzone na pożytek wsi. Likwiduje się powoli ministerstwo reform rolnych, likwiduje się samą reformę rolną, likwiduje się Bank Rolny, jako instytucję na użytek wsi stworzoną... Zresztą — cóż się dziwić? Wszak likwiduje się i sama wieś, bo ją się doprowadza do ruiny i nędzy!

„Związek Orla Białego“.

„Gazeta Warszawska“ przytacza wyjątki z deklaracji ideowej Związku Orla Białego, poufnej organizacji, która sprawuje kierownictwo ideowe obozu rządzącego. Artykuł 1-szy deklaracji zawiera hasło: „Racja stanu najwyższym prawem“. Dalsze artykuły brzmią:

„§ 8. Póki stan siły i zdrowia marszałka Józefa Piłsudskiego pozwala mu kierować zagadnieniami państwa i narodu, jesteśmy jako zorganizowana świadoma siła społeczno-polityczna do Jego całkowitej dyspozycji, działając w kierunku wytycznych, wskazanych przez niego narodowi polskiemu.“

Z artykułu 11-go deklaracji dowiadujemy się, w jakim celu uchwalone zostały ustawy o nowym ustroju szkolnym:

„§ 11. Jesteśmy świadomi, że nasza organizacja musi wszystkimi siłami dążyć do tego, by powstały w Polsce warunki, sprzyjające w pełni wychowaniu w naszym duchu nowego pokolenia obywateli, nawet gdyby trzeba zastosować środki wyjątkowe.“

Osiągnięcie tego celu — wychowanie nowych pokoleń „sanatorów“ — nie będzie łatwe, mimo stosowania środków wyjątkowych. Faktem jest, że właśnie najmniej zwolenników ma obóz rządowy wśród najmłodszych roczników młodzieży uniwersyteckiej. Objaw to znamienity i wymowny.

Jest to naturalny skutek swobodnego pojmowania racji stanu, lekceważenia wszelkiej moralności i deptania praworządności — rzekomo w interesie państwa, a w gruncie rzeczy w interesie własnym obozu sanacyjnego, który prawem kaduka utożsamia się z państwem. Takie pojmowanie racji stanu musi budzić opór w społeczeństwie, a zwłaszcza młodzieży — i na to nie pomogą żadne „środki wyjątkowe“.

Przerost budżetów państwowych jedną z głównych przyczyn kryzysu.

W sprawozdaniu rocznym Société Générale de Belgique, największej instytucji bankowej Europy, znajdujemy taką opinię:

„Pewnem jest, że nazbyt zapomniano o prawach ekonomicznych, i że nadużyto kredytu w okresie powojennym. Narody żyły od lat dziesięciu tak, jakby likwidacja wojny wywołała ogólny wzrost bogactwa, a niektóre rządy poczyniły nakłady i wzięły na siebie zobowiązania, które mogłyby usprawiedliwić jedynie długi okres wyjątkowej pomyślności.“

Wobec tego, że nakładom tym i zobowiązaniom nie odpowiadał równoległy wzrost bogactwa, trzeba je było pokryć przez coraz to uciążliwsze podatki i zaciąganie kredytów. Jednak substancja opodatkowana tonieje w miarę, jak wzrastają podatki, a kredyt państwa zmniejsza się, gdy tylko jego budżet utraci swoją równowagę.“

„Oto są źródła niedomagań, na które — w mniejszym czy większym stopniu — cierpią liczne kraje: nadmiar wydatków nieproduktywnych nie znajdujących pokrycia w normalnych dochodach.“

Lekarstwo narzuca się samo: zredukowanie wszechstronne i energiczne nieproduktywnych wydatków państwowych.“

Przeczytajcie to sobie, mądrcy sanacyjni!

Sowiety gotują się do wojny

Ostatnio propaganda militarystów sowieckiego przyobiera coraz bardziej wyraźne formy. W t. zw. pałacu „młj czerwonej“ w Moskwie pod przewodnictwem prezesa Osoawiachim, członka rady rewolucyjno-wojennej Unsziichta, odbyło się zgromadzenie delegatów fabryk moskiewskich, z którym Unsziicht wygłosił przemówienie o sytuacji międzynarodowej, która — zdaniem mówcy — w chwili obecnej coraz bardziej komplikuje się. Wobec niebezpieczeństwa wojny, należy przemysł reorganizować w ten sposób, aby fabryki mogły być w jak najkrótszym terminie przystosowane do potrzeb wojennych. Unsziicht złożył swoje przemówienie apelem do obojczy przeksztalcili każdą fabrykę w twierdzę wojenną. Przemówienie Unsziichta jest oficjalnym potwierdzeniem, że 5-letni plan gospodarczy ma na celu przygotowanie przemysłu sowieckiego do stanu wojennego.

IVAR KREUGER.

Europejski król zapalczany, Szwed z pochodzenia, popełnił samobójstwo w Paryżu.

Jak się likwiduje serwituty w dobrach hr. Zamojskiego.

Nieprawdopodobna panama serwitutowa w województwie lubelskim. (Dokończenie.)

W ordynacji Zamojskiej i u Fudakowskiego, Łosia, Tyszkiewicza, bezspornie było pobieranie drzewa na opał i rąbanie go w lasach, a nie zbieranie chróstu i gałęzi i nawet brak leżących drzew był zabezpieczonym prawem ścinania z pnia drzew usłych, a nawet zdrowych opałowych (krzywych) na pniu.

Czyli, przez ten szacunek, zawartości parokonnej fury i zmniejszenie wartości palności drewna jeszcze do połowy drzewa, z którego robi się szczapę i powoływaniu na instrukcję i art. 158 Ust. Org. Ziem. Włoc. Janiszowski jawnie nie szacował tego drzewa, które wsi miały wpisane w tabeli i na hipotece i brały, ale przerosł go samowolnie, zgodnie z daną sobie przez Zamojskiego Maurycego „instrukcją“ na zbieranie, bez używania siekiery, chróst i gałęzie. Do tego nie brał ceny drzewa szczapowego gotowego, ale cenę drzew suchych na pniu, murszastych, grubszych wierzchów i gałęzi, sprzedawanych, na pniu, przy większych sprzedażach lasu.

A były i takie wsi, gdzie szacował furę tylko na 0,289 metra przestrzennego (0,216 m kub. na parokonnej furze.) System był takim, że w tym samym tygodniu obrachunkowym jednej wsi dawano osadzie, mającej do wykupu minimum 2,340 fur jednometrowych, las 8 morgów, dających drewna 800 m. sześć. (Nowiny), drugiej 5 morgów liczego drewna, dających 450 m. sześć. (Pardysówka), a trzeciej za to samo 3 morgi, dające 270 m. sześć, drewna (Ulów), na ten sam rachunek, zależnie od widzimisie. Współpracownik Janiszowskiego: Wacław Jasiński, gdy wieś Paary nie chciała brać tego, co jej łaskawie dawał Mauryce Zamojski, a miała rabane drzewo opałowe z drzew leżących przewrotów i ścinanych suchych z pnia, rzekł do 200 gospodarzy w tej wsi, na zebraniu: „Dawał wam pan hrabia aż tyle (tu podniósł rękę aż do gardła), a nie chcieliście brać, a ja wam dam ile zechce, co zechce i gdzie zechce, na to prawo (rozp. Prez. Rzezyposp.) i nie mi nie zrobicie.“

I tak zrobił. Jak pod przysięgą zeznał w sądzie jego kolega Piotrowski, że (rzekomo) z tego lasu, który dawał dobrowolnie wsi Paary Zamojski, kazał Jasiński wyciąć drzew aż za 2.000.000 zł Zamojskiemu, a resztę tego samego obszaru oddał wsi.

Stefan Sekutowicz, współpracownik Janiszowskiego z Zamościa, gdy Hutków mówił mu, że bierze i w tabeli ma wpisany opał z drzew leżących i wyrwionych przez wiatr i taki zawsze brał, odrzekł: „ja nie pozwolę, aby dziecię poszli pod kościół na zębry“, a w Patoczku, gdy włościanie pytali się go, jak on mógł im za ich serwituty dać tak mało, powiedział: „Dalem wam naumyślnie tak mało, dlatego żeście nie chcieli brać tego, co wam dawał pan hrabia“. W Nowinach rzekł chłopom, którzy powoływali się na tabelę i rozporządzenie, Eugenjusz Gutwiński: Gdy Wilkołaz dowiedział się co dostanie na to prawo, to jeden pełnomocnik aż się śmiertelnie rozchorował, a wy się cieszyacie, że dostaniecie bardzo dużo. A definicja anarchizmu taka:

„Opór przeciw każdej powadze i każdemu przymusowi prawnemu, obowiązującemu tylko to co pojedynczy człowiek uważa za dobre, na miejsce prawa i usowy wchodzi dobra wola państwa, i każdy przymus na wolnego człowieka przez władzę centralną jest zbytecznym“.

Paarach zastosowano aż 14 sposobów, aby dać jaknajmniej lasu i pola z serwituty. I tak wszędzie.

Nraz dano nieprawdopodobnie mało. Nie trzeba się dziwić, gdy wolno urzędnikowi, w twarz całym wsiom mądrzym, bezkarnie mówić tak, jak Jasiński i Sekutowicz.

Ziemie klasyfikowano za wysoko, cenę ziemi szczególnie w latach 1927/29 brano możliwą, aż 5.821 zł za hek-

tar. Na 6 hektarach lasu, w Sabaudji, naliczono 1.038 m. kub. drewna, przeważnie materiałowego, a znalazło się 766 m. kub. drzewa lichego, wartego w pieniądzu tylko połowę postawionej ceny, w okresie obrachunkowym. Ziemię klasyfikowano, gdy była siódma klasa, w piątą, gdy szósta — w piątą, czwartą — w trzecią lub drugą klasę, i robiono ją dwa, dwa i pół, a nawet pięć razy wyższej wydajności i wartości. Ceny na ziemi pod lasem, brano z folwarków, które od lat setek były w kulturze rolnej. Gdy chłopskie drzewa materiałowe robiło się chróstem, to gałęzie i cienkie pędy były: tykami, żerdziami, łatami itp. i brano cenę na nich, w oddawanym lesie: drzewa materiałowego IV klasy, grubego od 15 do 20 cm.

Cenę pastwiska, przez cały rok, a nie przez sezon letni, starej krowy, czy konia, z przychówkiem, tj. starej i młodej sztuki, liczyli: 9 zł lub 12 zł 50 gr przez cały rok, gdy pastwisko w lesie, tylko przez sezon letni, kosztowało wszędzie od 25 do 40 zł od jednej sztuki, w latach 1925/27, a od 30 do 50 zł w latach 1927/29.

Sprowadzali wsię na kontrolę profesorów gleboznawstwa, z politechniki we Lwowie, szacowali lasy, dawali kwity, dokumenty, wykazywali, — wszystko nie nie pomogło; to, co komisarz dał, to święte, mурowane; Janiszowski to zatwierdza, a gdy komisarz da za wie-

ELIDA

zniza & ceny

NA WSZYSTKIE MYDŁA TOALETOWE

dla Rosja, szerzą się w byłym Królestwie i Kresach, po wsiach, jak grzyby, różne sekty religijne, że narzucić się chce katolikom, liczącym w Polsce pewnych 75 procent ludności, śluby zawierane przed specjalnymi urzędnika-

wsiach ludzi, aby dopomagali im za byle co wycygnąć od wsi serwituty. Ostatni, trzem ludziom (Kaczórki) dawał drzewa wartości 1.000 dolarów każdemu, aby tylko wieś to wzięła, co on daje dla 12 osad.

Na kim oprą się prawdziwi patrioci, na kim oprze się Kościół. Czy ma czekać na to, a może i coś gorszego, w Królestwie i na Kresach, co w Hiszpanji?

Kto siedzi na wsi i słucha i patrzy, to widzi jasno, do czego idzie Polska, do czego ona doszła już. Dziś wolno odebrać bezkarnie, jawnie wsiom, tylko w jednym województwie, to, z czego do dziś żyły, to jest — ziemi i lasu, za przeszło 500.000.000 zł, zabrać warsztat życia dobry, dla 30.000 rodzin i jeszcze, jak Janiszowski Henryk, być chwalebnym, nagradzanym, bo on przyjaciel Bogusława Miedzińskiego. Henryk Janiszowski powołuje się, w swoich orzeczeniach, że likwidował serwituty, zgodnie z instrukcją, daną mu przez zainteresowaną osobę, aby jej zostało jak najwięcej, bo przeszło 200.000 morgów polskich lasu i 366 folwarków roli, i to już na wyłączną własność.

Mniej, niż jedną trzecią wsi zlikwidował Janiszowski, ugodami.

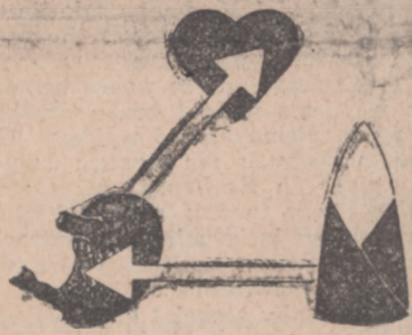
Donosili mu chłopci i na to są dokumenty, że gdzieśgdzie uchwały, podpisy, ilość osób są pofalszowane, a działa się to, w obecności jego współpracowników, różnych komisarzy. Donosiły całe wsi (Żywie, Zielone), że urzędnik sam fałszował uchwały na ugody w sprawie serwitutów. W Zyniach, podpisał te osoby Paczyński, których na zebraniu nawet nie było i o nim nie wiedzieli! Wieś Górecko Stare dowiedziała się o ugodzie na pastwisko, dopiero, gdy otrzymała orzeczenie i nawet, we wsi nikt nie wiedział, gdzie ono jest i nie było nawet w orzeczeniu wypisanych miejsc tego pastwiska. A ugoda na pastwisko znalazła się (Jasiński). Grunta, chociaż były blisko wsi tereny — dano aż trzy mile od wsi Kawenczyn i Lipowice (obie pod Zwierzyniec). Żadna skarga, do nikogo z dzisiejszych dygnitarzy, żaden dowód — nie nie pomaga.

Nikt tego nie bada już od kwietnia 1927 r.

Wszystko nieprawda, wszystko kłamstwo, a to dobre, co zrobił Janiszowski. Była ta Panama serwitutowa u prokuratorów w Warszawie, Lublinie, Zamościu; do sądu nie dopuszcza. Była w sądach, w Warszawie, Lublinie, Zamościu. Ust otworzyć nie dadzą — nawet tabela likwidacyjna nie może być dowodem, nawet orzeczenia Janiszowskiego.

(Dokończenie na str. 3-ciej.)

Jedyna droga...

do serca przez żołądek,
do żołądka przez cukier.

Szczypta cukru, dodana podczas gotowania do wszystkich prawie potraw, jarzyn, zielonego groszku, fasolki, marchwi, szpinaku, kalafiorów, kartofli, brukselki, kapusty i pomidorów, do potraw mięsnych, ryb, klusek, kaszek, zup z płatków owsianych, jak również innych zup, nadaje każdej z tych potraw właściwy jej smak, podnosząc nadto jej wartość odżywczą.

NAJLEPSZA PRZYPRAWA TO —

szczypta soli- szczypta cukru

le lasu rzekomo, na ten rachunek chróstu (Zarzecze, Sabudja, Osuchy), to Janiszowski i Bańkowski Hieronim w Warszawie, jeszcze urwa, i nie na to nikt nie poradzi. Za najmniej jakich 500 milionów złotych lasu i ziemi odebrał Janiszowski z kolegami, przy likwidacji serwitutów u Maurycego Zamojskiego, Kazimierza Fudakowskiego, Władysława Tyszkiewicza, Zofji Czartoryskiej, Marji Łoś, Nikodema Budnego, posła Sergija Chrućkoho i innych chłopom i podarował bezprawnie tym panom. Więc, jeżeli, za sanacji, można nie płacić przez obszary dworskie podatków, być zaś zwolnionym od szarwarków i płacenia danin na drogi, w gminach, gdzie dziedzie nie jest łaskaw zamieszkiwać — oraz w ten sposób, wedle: „instrukcji Maurycego Zamojskiego“, za serwituty dawać — „co się zechce, gdzie zechce, jak zechce i ile zechce“, — to czemu się dziwić, że Janusz Radziwiłł mówi, że:

„Brześć był koniecznością dziejową“. Poza tem drży ten pan, aby wszyscy Biskupi polscy, gdy widzą, że jako zwiastuny tego, w co wpa-

mi i odebrać prowadzenie metryk kościelnych, zaś

w szkole zaprowadza się różne diwotwory, że wieś i miasto, aż szumi,

gdy żydzi się rozpanoszyli, wyznania niemieckie i rosyjskie w Polsce grają na pierwszych skrzypcach — nie wypowiedzieli ostatniego słowa wobec dzisiejszych moenych w Polsce. Grozi nawet Biskupom i Kościółowi, aby był umiarkowanym.

A chyba ratowanie państwa katolickiego i narodu katolickiego, wciśniętego między rosyjską schizmę i bolszewizm, a niemieckie luterstwo i zachłanność jego odwieczną na polską ziemię, od czarnego jutra, powinna być wyższym nakazem, aniżeli dzisiejsze interesy materiałne, nieuczciwe i niepartijotyczne Radziwiłłów i ludzi jego sfery. Bo może przyjsć dzień, że zesłabnie policja, zesłabną urzędnicy, trzymający dzisiejszych moenych i zacznie grzmieć i huczeć pod ziemią, a wtedy co?

Damy wielu świadków pod przysięgą, że u Zamojskiego Maurycego i Kazimierza Fudakowskiego kupowali wo-

